

มาถึงให้สุด!... อย่าหยุดถ้ายังไม่ได้ครอบครอง

Living Death

ความตายที่ฟื้นคืน

อนธยา

กฎของการ
คลั่งไคล้

“จักรวาลนี้มีความลับซ่อนอยู่มากมาย
โลกมีหลายมิติที่ซ้อนทับกันอยู่ และทุกที่มีประตูที่เชื่อมต่อถึงกัน
คนที่ตายไปเชื่อว่าเขาจะหายสาบสูญ
เพียงแค่ดวงจิตของเขาจะแปรเปลี่ยนพลัง
เดินทางเข้าสู่อีกมิติหนึ่งที่เรามองไม่เห็น
และจากที่คุณยังสัมผัสถึงการมีอยู่ของคนรักได้
นั่นแสดงว่าเขายังอยู่อีกด้านหนึ่งของมิตินี้...ที่ไม่ไกลจากคุณเลย”

Living Death

ความตายที่ฟื้นคืน

| อนชยา

**"คุณเชื่อในโลกหลังความตายไหม
เชื่อหรือไม่ว่าบนพื้นที่ในโลกใบนี้ จะมีประตูปานหนึ่ง
ที่นำพาผู้ที่อยู่ในโลกหลังความตายนั่น...กลับออกมา"**

"คุณครูขา ครูทำอันนี้หล่นไว้ค่ะ"

เด็กหญิงวัยแปดขวบหน้าตาจิ้มลิ้ม วัยหน้าเรีตจนผมเปียสองข้าง
สะบัดไปมา ก่อนจะหยุดยืนหอบและยื่นบางอย่างในมือให้หญิงสาว
ตรงหน้า

อันธิกา หยิบภาพถ่ายใบเล็ก ๆ จากมือชาวป้อมที่ส่งมา คิ้วเรียว
ขมวดมุ่นพลงามมองหนังสือเล่มหนาในมือที่กอดไว้แนบอก พลง
สงสัยว่าเจ้าภาพถ่ายใบจิ๋วที่เธอสอดไว้คงร่วงหล่นระหว่างทางเป็นแน่
ใบหน้าหวานใสส่งยิ้มให้เด็กน้อย

"ขอบคุณมากนะคะ **น้องดาว** ถ้าน้องดาวไม่เก็บมาให้มันคง
หายไปแน่ ๆ เลย"

"ไม่เป็นไรค่ะคุณครู หนูไปก่อนนะคะ คุณพ่อมารอรับแล้ว"
เด็กหญิงย่อตัวไหว้ แล้วรีบวิ่งไปยังหน้าประตูโรงเรียนที่มีรถเก๋งสีดำ

Living Death ความตายที่ฟื้นคืน
อนธยา

จอตรออยู่ เจ้าตัวเล็กหันมาโบกมือให้อันธิกาอีกครั้งก่อนจะเปิดประตูก้าวขึ้นรถไป

อันธิกา มองส่งจนรถคันนั้นลับตา จากนั้นจึงพาตัวเองมานั่งตรงโต๊ะหินอ่อนใต้ต้นไม้ อันเป็นที่นั่งประจำของเธอหลังจากโรงเรียนเลิก หญิงสาวค่อย ๆ ลูบไล้ภาพถ่ายในมือ บัดฝุ่นบาง ๆ ที่เกาะอยู่ขณะร่วงหล่นลงพื้นให้หมดไป ดวงตาสีน้ำตาลอ่อนอมแสงเศร้าขณะมองภาพใบนั้น และบรรจรวงไฉ่ข้าง ๆ หนังสือปกสีดำเล่มหนา

หญิงสาวมองดูขอบบนปกหนังสือที่เป็นตัวอักษรสีทองโดดเด่นบนเนื้อกระดาษสีดำมันวาว ที่พิมพ์ไว้ว่า **“เรื่องราวของโลกหลังความตาย”** เธอเหลือบตามองภาพถ่ายก่อนจะเปิดหนังสืออ่านอีกครั้ง... นำพาตัวเองจมดิ่งไปกับเนื้อหาในหนังสือที่เธอคุ้นเคยเนื่องจากหิบบานอ่านเสียจนแทบจะจำได้ทั้งหมด แต่ทว่าทุกครั้งที่ได้อ่านเธอก็หลุดเข้าสู่ภวังค์ในเนื้อหานั้นทุกครั้ง

กระทั่งเวลาผ่านไปจนเกือบเย็นย่ำ เสียงจอบแฉจากเด็กนักเรียนที่อยู่ทำกิจกรรมหลังเลิกเรียนค่อย ๆ เงียบลง อันธิกาเก็บสัมภาระทั้งหมดเพื่อเตรียมตัวกลับ เธอหยิบภาพถ่ายใบเดิมขึ้นมาส่งยิ้มให้ และพุดกับภาพนั้น

“เย็นแล้ว กลับบ้านกันเถอะ” ก่อนจะเก็บภาพถ่ายใส่ไว้ในกระเป๋า แทนการสอดไว้ในหนังสืออย่างก่อนหน้านี

ร่างระหงลุกจากเก้าอี้ สะพายกระเป๋าคล่องไหล่พร้อมหอบหนังสือเล่มหนาแนบอก ออกเดินอย่างเชื่องช้าเชื่องช้ำไปตามฟิ้นปูนซีเมนต์ ทางประตูหน้าโรงเรียน มุ่งสู่ถนนใหญ่และเลี้ยวตัดเข้าไปยังซอยเล็ก ๆ ลัดเลาะไปตามตรอกแคบ ๆ ไม่นานก็โผล่มาถึงหน้าคอนโดกลางเก่ากลางใหม่ที่เธอพักอาศัยอยู่ ก่อนเดินเข้าสู่ตัวตึกขึ้นไปยังห้องพัก

ห้องที่เธออาศัยอยู่เป็นห้องขนาดกลางที่ไม่ใหญ่มากมายนัก แต่ก็ไม่ถึงกับเล็กจนอึดอัด หญิงสาวจัดการเก็บข้าวของทำความสะอาด

เมื่อเกิด **'ความคลั่งไคล้'**

และ **'กฎ'** คือเครื่องมือที่ใช้ขีดเส้นกัน

ไม่ให้ลูกล้ำไปสู่จุดสูงสุดคือการได้มาครอบครอง

แล้วพวกเขาจะทำอย่างไร?

กฎของการคลั่งไคล้ ผลงานเรื่องสั้น

จากผู้ชนะการประกวด Shot & Shock story contest

การกลับมารวมตัวกันครั้งนี้ พวกเขาจะพาคุณแหกกฎที่สร้างขึ้น

เหยื่อ โดย ชวลักษณ์

Ghost Idol Project โดย ร เรือในมหาสมุทร

ขาดกรรมบถนี้และโกลด์ โดย อธิภัทร์

ลูกรักของแม่ โดย ทวีวัฒน์

จิกซอว์มรณะ โดย นกธิดา ศศิวิมล

สยองฟองน้ำ โดย Dr.Warm

Living Death ความตายที่ฟื้นคืน โดย อนชยา

เรียกชื่อว่า "ตึง" โดย อสีตา

ลับหลังในรักรัก โดย พัดเตอร์

ครำน่านม โดย ปราปต์